

351.

V tej Třa-nov-ský ves - ni - ci, v tej Třa-nov-ský
ves - ni - ci špa - ci - ru-jom mladen - ci, špa-ci - ru-jom mladen-ci.

Podzme chlapci, podzme tam,
Zostavílech šatke tam.

Už nas též tam něpuščom,
Abo už tam tvardo spiom.

Zoporečko złomano,
Scěbelečkem svozono.

My scěbełko přervěme,
Ku svej milej vlezeme.

Za dviřami stojí gnod
Połuž sobě svůj kabot.

A tam dáli stolíček,
Połuž sobě klobúček.

Kdo nas rano obudzí
Takých dvúch młodých ludzí?

Laštovinka mały ptok,
Una staně ráno skok.

Rano, rano roňuško,
Když vychodzí slunečko.

Slunečko už vychodzí,
Má milá se přechodzí.

Laštuvinka: cin, cin, cin,
Staňže synku bioły dzin.

Už bych jo byl dovno stal
Ale mi je milej žal.

Což mě tež tak žaluješ?
Dy mi nic nědaruješ?

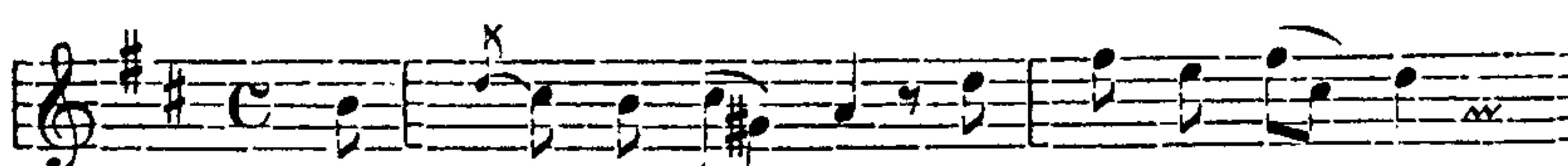
Dol i rynsky dol i šesc
Kupiž sobě na čepěc.

Una čepěc kupuje,
A un z miasta vandruje.

Dóm se klobúk na ucho,
Zustaň s Bogem dzévicho.

Daj se baj i na obě
Něchcem slyšec o tobě.

352.

Svić mi mě-sionč-ku, svić mi do sí - ni,

če-kej ziś mě má dzě - vu-cho, choć do je - sě - ni.

Jakýs mně ty pon!
Jo cě čekać mom?
Mom jo ješće ně takýgo,
Co on přidzě som.

Tys je ubogý,
Hledoš podlogy,
Co též ty moš za majontky,
Ty křivé nogy.

Křivé nogy moš,
Bogatstvio žondoš,
Potargané galaćiska,
Co na sobě moš.